

[Tyroll]

rosen statsministeren sig af, at han har lavet det mest dybtgående forslag til indgreb i lange tider. Det er et meget vidtgående indgreb. Først med det 7 ugers midlertidige lønstop og nu med dette 14 måneders stop for lønstigninger lægger socialdemokratiet op til, at selve grundlaget for overenskomsterne, dyrtidsreguleringen, taktreguleringen, skal fjernes i lige ved tre fjerdedele af den periode, som overenskomsten dækker over, og at denne politik skal fortsættes i en flerårig periode.

Samtidig siger regeringen, at det er en undskyldning, at der kun er tale om en begrænset periode. Begrænset i forhold til hvad? En menneskealder eller et århundrede? Enhver del af de kollektive overenskomster, der indebærer, at der kan rejses krav om lønstigninger over for modparten, bliver angrebet og sat helt eller delvis ud af kraft, hvis ikke arbejdspladser og fagforeninger afviser det. Der må ikke ske forhøjelser af lønindtægter i form af års-, måneds-, 14 dages-, uge- eller timeløn, akkordfortjeneste, gratialer, honorarer, bonus, produktionsstillæg, pensionsbidrag og andre former for vederlag, samt alle former for tillæg til lønnen som f. eks. anciennitets- og alderstillæg, dyrtidsreguleringstillæg, taktreguleringstillæg, akkordafsavntillæg, rådighedstillæg, højdetillæg, farestillæg og kuldetillæg m. m.

Det er et dybt indgreb i de lønsystemer, der ligger til grund for de aktuelle aftaler. For områder som f. eks. Metal og HK m. fl. sættes de centrale og afgørende dele af overenskomsterne ud af kraft. Næsten ikke et eneste punkt er tilbage, hvis det går, som regeringen har agt. Alene for Metalområdet sættes tre fjerdedele af bestemmelserne vedrørende lønforholdene ud af kraft. En række centrale områder for fagforeningernes og arbejdspladsernes aktiviteter angribes således. Dermed angribes også deres troværdighed. Løfteparagraffen, de halve og kvartårige lønforhandlinger, forhandlinger af kortere bonusaftaler, tidsstudier osv. Hvad skal indholdet i fagforeninger være? Skal det være selskabsforeninger? Hvis ikke disse angreb på fagforeningernes aktiviteter tilbagevises, hvis ikke den autoritære og centralistiske, statslige dikteren af lønforholdene afvises, betyder det undergravelse af fagbevægelsens troværdighed og lønarbejdernes interesser. Derfor vil kampen da også blive taget op på

mange arbejdspladser og i mange fagforeninger.

Ved hjælp af et prokuratorkebn søger regeringen at hindre en sådan kamp. Stik imod gældende retlig praksis lægger regeringen op til, at dette lovgivningsdiktat skulle være ensbetydende med, at en fastholdelse af tidligere overenskomstdækkede aftaler skulle være overenskomststridig og derfor skulle kunne forfølges ad arbejdsretlig vej og med idømmelse af bod. Det er fastslået i den hidtidige retlige praksis, at sådanne lovindgreb kan ugyldiggøre dele af overenskomster og betyde, at de bortfalder, eller at der ses bort fra dem. Men det betyder ikke, at de er overenskomststridige. Fastholdes de ugyldiggjorte dele af overenskomsterne alligevel, er det ikke overenskomststridigt, men aftalerne er ugyldige. Det har imidlertid ingen praktisk betydning, så længe der ikke er nogen sanktionsmuligheder eller straf forbundet med omgåelse af loven. Loven skal under alle omstændigheder ignoreres af arbejdspladser og fagforeninger, og lønglidningen skal fastholdes.

Arbejdsministeren forsøger at få det fagretlige systems bodssystem koblet til dette statslige lovgivningsdiktat for at lave en form for tilsløret kriminalisering af den faglige kamp. Der er intet retligt grundlag for et sådant skridt. Gennemtvinger regeringen en ændret praksis på dette område, er der tale om en helt ny retspraksis, som er ensbetydende med, at arbejdsmarkedets aftalefrihed er definitivt brudt ned og afløst af den centralistiske, statslige fastsættelse af lønforholdene.

Derfor regner vi også med, at arbejdspladserne fastholder lønglidningen, sikrer dyrtidsportionerne gennem faglig kamp, sikrer taktreguleringen, sikrer, at overenskomstkravene stilles med fornyet styrke og aktivitet for at forpligte fagforeningerne til overenskomstkamp og forstærke kampen mod den faglige politik, som socialdemokratiet her lægger for dagen.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 4 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.05